

ANA TRONCOSO | Cardiòloga

“Jo no tracto una patologia, tracto una persona que pateix una patologia”

Desprèn entusiasme i amor per la seva feina. Nascuda a Cadis d'una família de pagesos, des de petita sempre va voler ser metge, la seva mare li explica que no jugava amb les nines: les operava. Una beca li va permetre estudiar batxillerat fins acabar la carrera de Medicina, i després una altra beca per fer l'especialitat de Cardiologia a Mèxic, a l'Institut Nacional de Cardiologia. Allà, es formà com a metge i com a persona. El lema de l'Institut: *L'Amor i la Ciència al Servei del Cor*.

FOTO: Rafael Doñate

Diu que aquest eslògan l'ha aplicat tota la seva vida professional...

Amb aquesta premissa vaig començar la meua carrera professional, primer com a adjunt del mateix Institut en el Servei de Medicina Nuclear en Cardiologia i, posteriorment, com a adjunt a les Consultes Externes. A Espanya, quan vaig tornar, vaig estar en diferents hospitals, sempre en consultes. M'agrada el contacte amb la gent, parlar amb ells i sobretot, donar-los ànim i treure'ls la por.

Des de quan exerceix a Lleida?

Arribo al juliol del 2008 i quan vaig veure la ciutat vaig saber que em quedaria aquí per sempre, em va atrapar! A l'hospital Arnau de Vilanova, d'on sóc adjunt, sempre vaig estar a consultes externes i, per necessitats del servei, faig consulta en el propi

hospital, a Tàrrrega, a Balaguer i a Mollerussa

Diu que és com el bagul de la Concha Piquer.

(riu) Pels quilòmetres que faig cada setmana. Això em dóna l'oportunitat de conèixer la gent, el seu entorn i no caure en la rutina.

Manté un tracte especial amb els pacients.

Acabem sent amics, i això fa que puguem parlar en confiança: el pacient ha de ser coneixedor de la seva patologia i ha de participar en la seva curació, hi ha d'haver una relació simbiòtica, ningú és res sense l'altre. Em van ensenyar que no hi ha malalties, sinó malalts. Jo no tracto una patologia,

tracto una persona que pateix una patologia, amb tot el que això implica.

En cardiologia, les dones estan una mica oblidades?

Sobretot, en el tema de la cardiopatia isquèmica. Per diverses raons, en les dones el nivell d'estrès és més elevat que en l'home (la demanda social a la qual estan sotmeses és més gran), i es tracten més tard.

Què hem de fer per tenir cura del nostre cor?

El que he après dels meus pacients: un bon maneig de l'estrès és el primer pas per a un cor sa, el segon estimar-se i cuidar-se: si t'estimes, estimes els altres i, si et cuides, podràs tenir cura dels qui estimes.

Dels meus pacients he après que tenir un bon maneig de l'estrès és el primer pas per tenir un cor sa